

VI. Prvi april.

Tanki se je polagoma toliko priučil pri Mihovih burkah, da je začel tudi sam poskušati tu pa tam katero uginiti. Svojo priučeno umetelnost je razkazoval nekega leta zlasti nad prvim aprilom. Ves teden je že poprej Mihi pripovedoval, katere ima »na piki«, da jih pošlje »po aprila«. In res, precéj srečen je bil v svojih poskušnjah, marsikdo se mu je vsedel na limanice.

Ko se Mihi že dovolj zdi, sklene Tankega splačati v imenu vseh drugih. Podá se na četrť ure oddaljeno žago. Tu sta bila dva žagarja, ki sta hodila tudi rada na lov. Miha pokliče blizu žagarjev k sebi mlinarjevega fantiča in mu naroči, naj brž gré poklicat gospoda Tankega, ki naj vzame puško saboj. Žagarja, ki sta slišala, kaj mu je Miha

naročil, ponudita se brž rekoč: »Naj gre rajše jeden izmed naju, saj fantič ne bo prav opravil.« Miha pravi: »To je pa še boljše, saj res! Tedaj pa lahko vzameta z doma še kak večji zaboj in gresta z gospodom Tankim skupaj v Stané. Tam ravno orje stari Govedar. On vama bo že povedal, kako je s kunami, in kje gnezdijo. Ako ravnata pravilno, utegneta stare, če ne postreliti, vsaj poloviti, mladiče pa lahko vse vjameta.«

Tanki je seveda vesel, ko vidi oba lovca, in hitro je pripravljen, da gre z njima; nesla sta saboj v Stané res precej velik zaboj. Dospevši do omenjenega kraja, vprašata ratarja na njivi: »Kje so kune?« Ta se jima zakrohota na vse grlo; naši lovci pa se spomnijo prvega aprila. Pustivši tam zaboj jo vrežejo hitro proti domu. (Nadaljev. prih.)

P O M L A D.

(Zložil † J. Virk.*)

rce v prsih se raduje,
 Kadar vidim, da povsod
 Vsaka stvar se oživljuje, —
 Vstaja pomladanski rod.

Solnce zemljo bolj ogreva,
 Vso naravo zdaj buđi;
 Plašč zeleni jo odeva —
 Mlado krilo vigredi.

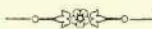
Zopet krasno zelenijo
 Travniki, ledine vse,
 In po trati se bliščijo
 Prve mlade rožice.

Že razlega se po gaju
 Radopevnik ptičev glas,
 Naznanjuje v vsakem kraju
 Se radosti polni čas.

Že stoji na griču bela
 Črešnja vsa okrašena;
 Že je zeleneti jela
 Breskva vsa pomlajena.

Lastovka je priletela,
 Gnezdice nabira si,
 Kukovica je zapela,
 Slavič zopet žvrgoli.

Novo vse življenje diha,
 Mrzle zime sluha ni,
 Vetere mili toplo piha — :
 Ah! želim si takih dni.

*) Povzeta je pesem iz Virkovih zbirk, ki jih ima njegov dedič gosp. R. Merčun. Nekaj Virkovih pesmij bodo objavile letošnje »Drobtinice«.